

ชื่อวิทยานิพนธ์   การศึกษานวนิยายฉายภาพชีวิตไทยร่วมสมัย (2520-2547)
ผู้เขียน   นายวรรณนะ หนูหมื่น
สาขาวิชา   ภาษาไทย
ปีการศึกษา   2551

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษานวนิยายฉายภาพชีวิตในช่วง 2520-2547 โดยคัดเลือกผลงานที่มีลักษณะเด่นที่การตีความหมายของชีวิต 16 เรื่อง คือ ประตุที่ปิดตาย(2519) เงาพระจันทร์(2524) ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุญรอด(2524) ทางสายที่สาม(2525) ปูนปิดทอง (2525) เลื่อมสลับลาย(2525) เวลาในขวดแก้ว(2528) ทองเนื้อเก้า(2529) ใบไม้ที่ปลิดปลิว(2531) รูปทอง(2532) เกิดแต่ตม(2535) ข้ามสี่พันดร(2539) ใต้เงาตะวัน (2542) เส้นทางที่ว่างเปล่า(2543) ลับแลลายเมฆ (2546) และนางเอก(2547)

ในภาพรวม ผู้แต่งสามารถสร้างความเข้าใจต่อตัวละครเอกที่กำลังเผชิญปัญหา โดยอาศัยคุณธรรมสำคัญเป็นพลังนำไปสู่ความสุข ความบกพร่องของตัวละครเอกและฝ่ายปฏิบัติส่วนใหญ่ เป็นสิ่งสมเหตุสมผลพอที่จะสร้างความเข้าใจในระดับลึกต่อมนุษย์โดยทั่วไป งานที่มีแก่นเรื่องแสดงปัญหาคนรักร่วมเพศ พยายามใช้ความทุกข์ของตัวละครทุกท่วง การตัดสินคุณค่าอย่างไม่เป็นธรรมของสังคม แม้บางเรื่องยังสะท้อนความกังวลของผู้แต่งในการนำเสนอพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานทางสังคม ส่วนงานที่มีแก่นเรื่องที่ตัวละครขัดแย้งกับค่านิยมสังคมในด้านอื่น และส่วนใหญ่เป็นผู้ถูกกระทำ ก็ยังเห็นว่าตัวละครมีคุณธรรมนอกกฎเกณฑ์ หรือสุทธิตายตัวของสังคมที่มองข้ามความซับซ้อนของปัญหา เนื้อหาทางอารมณ์ในงานเหล่านี้ ประกอบขึ้นด้วยการนำเสนอมุมมองที่เผยความขัดแย้งของตัวละคร และการจัดการแก้ไขปัญหาโดยมีแรงเสริมจากความอนุเคราะห์ของผู้อื่น โดยเฉพาะในความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกหญิงและชายของเรื่อง สิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งเป็นบริบทของชีวิตจึงเป็นทั้งแหล่งเรียนรู้ และสิ่งพิสูจน์ความแข็งแกร่งทางจริยธรรม อันสร้างขึ้นด้วยการพัฒนาคุณสมบัติภายในบนฐานความคิดทางพุทธศาสนา นวนิยายเหล่านี้มีคุณค่าที่กระตุ้นเตือนการพิจารณาความซับซ้อนของชีวิตและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และบุคคลกับสังคม แม้ว่าบางเรื่องมีข้อบกพร่องทางวรรณศิลป์เนื่องจากผู้แต่งมุ่งกำกับการตีความของผู้อ่านอย่างจงใจมากเกินไป

Thesis Title	A Study of Contemporary Thai Realistic Novels (1977–2004)
Author	Mr. Wanna Numun
Major Program	Thai
Academic Year	2008

ABSTRACT

The aim of this thesis is to study 16 realistic novels during 1977 and 2004, selected from those outstanding in their interpretation of life : **Pratu Thipittai** (1976), **Ngaw Phrachan** (1981), **Phuying Khonnan Chue Bunrot** (1981), **Thang Sai Thisam** (1982), **Pun Pit Thong** (1982), **Luam Salap Lai** (1982), **Wela Nai Khuat Kaew** (1985), **Thong Nua Kao** (1986), **Baimai Thi Plitpliw** (1988), **Rupthong** (1989), **Kert Tae Tom** (1992), **Kham Sithandorn** (1996), **Tai Ngao Tawan** (1999), **Sen Thang Thi Wangplaw** (2000), **Laplae Lai Mek** (2003), and **Nang-ek** (2004).

As a whole, the authors clarify how the protagonists' principal virtues while confronting problems can be used as forces leading toward happiness. The reasonable portrayals of both protagonists and antagonists' shortcomings deepen readers' understanding of humans in general. The works centering on homosexuals' problems attempt to present these characters' sufferings as questions on unjust social verdicts on human value although some works reflect the authors' considerable worries about presenting something different from public views. As for the novels with themes on other types of conflicts, it is found that the protagonists, mostly those being acted upon, possess virtues not traditionally recognized in the fixed social conventions which overlook the problem complexities. The emotional content of these works is formed through selected points of view to reveal the characters' conflicts and their solutions, assisted by other people, particularly through the relationships between the male and female protagonists. The social environment or the life context is, therefore, both the learning source and the proof of ethical strengths constituted through the inner qualities

development based on Buddhist concepts. The main value of these novels is on their urge to ponder life complexity and relationships between people as well as between a person and his/her society. However, some of these works have literary flaws resulted by the authors' overdirecting of the readers' interpretation.

Prince of Songkla University
Pattani Campus